

POŘAD BOHOSLUŽEB VE SMÍCHOVSKÉ FARNOSTI

Neděle:	8:00	9:30	18:00		11:15	sv. Gabriel
Po-Pá:	6:30	17:30		pátek	15:00	Palata
Sobota:	7:30	17:30	(nedělní)			

KONTAKT S KNĚZEM

ÚŘEDNÍ HODINY

úterý: 7:00 - 11:00 (kromě 3. úterý v měsíci) (farní kancelář nebo v sakristii kostela)
Jindy po dohodě nebo v čase bohoslužeb. pondělí - pátek: 7:00 - 11:00

PŘÍLEŽITOST KPŘIJETÍ SVÁTOSTI SMÍŘENÍ U SV. VÁCLAVA

Neděle: - ráno 7:30 - 7:55 9:00 - 9:25
- večer 17:00 - 17:55
Všední dny: - večer 17:00 - 17:25
Jindy: - po individuální dohodě.

VÝZNAMNÉ DNY, SVÁTKY A FARNÍ PROGRAM

1.11. čtvrtek	Slavnost všech svatých
2.11. pátek	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé 1. pátek v měsíci - po večerní mši sv. adorace do 23 hodin
4.11. neděle	31. neděle v mezidobí , koná se sbírka na Arcidiecézní charitu
9.11. pátek	Svátek Posvěcení lateránské baziliky
10.11. sobota	Památka sv. Lva Velikého, papeže a učitele církve;
11.11. neděle	32. neděle v mezidobí
12.11. pondělí	Památka sv. Josafata, biskupa a mučedníka
13.11. úterý	Památka sv. Anežky České, panny
15.11. čtvrtek	v 19:00 přednáška ČKA (viz str. 5)
17.11. sobota	Památka sv. Alžběty Uherské, řeholnice
18.11. neděle	33. neděle v mezidobí; „Den Bible“ - koná se sbírka na podporu biblického apoštolátu - na mši svaté u sv. Gabriela bude novokněz P. Jakub F. Sadílek, OFM, udělovat požehnání, - v 18.15 se sejde pastorační rada farnosti
21.11. středa	Památka Zsvěcení Panny Marie v Jeruzalémě
22.11. čtvrtek	Památka sv. Cecilie, panny a mučednice
23.11. pátek	od 19 hod. zahájení přípravy kbiřmování (farní sál)
24.11. sobota	Památka sv. Ondřeje Dung-Laca, kněze, a druhů, mučedníků
25.11. neděle	Slavnost Ježíše Krista Krále - od 15 hod. Farní shromáždění (vrámci farního odpoledne) - při mši sv. v 18 hod. zazní <i>Missa in Sol</i> F. Schuberta (účinkuje Emauzský sbor a orchestr; varhany - V. Vála) <i>Svátek sv. Ondřeje, apoštola</i>
30.11. pátek	od 9 hod. duchovní obnova na faře (povede P. Stanislav)
1.12. sobota	
2.12. neděle	1. neděle adventní , - koná se sbírka na bohoslovce - po skončení dopolední mše sv. (cca v 10.30) Mikulášská besídka na faře - 14.30 - 17.30 - adventní program pro děti na faře (vyřábění ozdob, přání; svátost smíření)

vydává: Ř.k. farnost u kostela sv. Václava na Smíchově, Náměstí 14. října 17, 150 00 Praha 5, tel. 257 317 652
redakční rada: P. P. Bouška, P. S. Příbyl, M. Muchová, Z. Hadravová, F. Nedbal
uzávěrka: 20. každý měsíc (zašlete na: prispevky@volny.cz nebo do 15. do sakristie) náklad: 800 ks neprodejně

11

Listopad
2007

Zpravodaj

farnosti sv. Václava na Smíchově

EJ PADÁ, PADÁ LISTOPAD

Listopad je měsíc, který vmnoha lidech vyvolává smutek a splíny. To je umocněno také skutečností, že hned druhého dne tohoto měsíce slaví církve vzpomínku na všechny věrné zemřelé, lidově „dušičky“.

Hřbitovy se budou plnit lidmi vzpomínajícími na ty, kteří nás předešli, mnozí se za ně také pomodlí. Ale je třeba k tomu něco důležitého dodat. Přestože existuje jev, zvaný „dušičkové počasí“ a návštěva hřbitova nepatří k těm veselejším stránkám života, křesťan má jít na hřbitov snadějí. Ta je dána naším vyznáním víry: „věřím vtěla vzkříšení a život věčný“. Tichá hřbitovní pieta je pro věřícího člověka záležitostí určitého společensky konsensuálního „dekoru“, ale za tím se skrývá radost a naděje.

Svatopisec v knize Moudrosti praví, že „duše spravedlivých jsou v Boží ruce a nedotkne se jich utrpení“. Zesnuli již z „první ruky“ vědí, jak milosrdný je náš Bůh. My zatím kráčíme na tomto světě ve víře a tyto věci vidíme jen vnáznaku, v „zcadle“, jak říká svatý Pavel, v jehož době byla zrcadla matnější, než jsou dnes.

Liturgickým vyvrcholením listopadu pak bude slavnost Ježíše Krista krále, která připadne na dvacátého pátého. Touto slavností také končí liturgické mezidobí, uplyne po ní pouze jeden týden a začne advent. Jak ten čas letí! A právě to nás upozorňuje, že jsme rok co rok blíže osudu těch, kteří nás předešli a jimž věnujeme vzpomínku na „dušičky“.

Člověk většinou prožívá svůj život, jako kdyby se ho smrt netýkala. Je ovšem třeba připomenout, že naši předkové chápali své prožívání víry právě jako přípravu na šťastnou hodinku smrti. Nejzřetelněji je to vyjádřeno ve zdrávasu: „svatá Maria, matko Boží, pros za nás hříšné nyní i v hodinu smrti naší“.

Stanislav Příbyl

PRAVIDELNÝ PROGRAM FARNOSTI

Jednotlivá společenství v naší farnosti Vám nabízejí možnost prohloubit svou víru, setkat se s lidmi podobného smýšlení. Všichni jsou srdečně zváni!

Farní káva

neděle od 9:00 a od 10:30 - velký sál na faře

Společenství starších rodičů

neděle 17:00-18:30 - velký sál na faře

Pondělní společenství

pondělí od 18:30 - velký sál na faře

Mateřské centrum Venoušek

úterý 9:30 - 11:30 hod. - mateřské centrum fara

Rekreační cvičení pro ženy

úterý 18:30 - 19:30 hod. - velký sál

Společenství Obnovy v Duchu svatém

úterý od 20 hod. - velký sál na faře

Program pro mládež (od 14 let)

středa 18:30 - 20:00 na faře.

Společenství mládeže (15 - 26 let)

středa od 18:30 - na faře. Další podrobnosti na

spolcovni.usmev.cz

Mateřské centrum Venoušek - modlitební setkání
čtvrtek od 9:30 do 11:30 - mateřské centrum na faře.

Biblická hodina pod vedením **P. Stanislava**
čtvrtek 19:00 - 20:00 - velký sál na faře

Modlitba Růžence

Každý čtvrtek a pátek od 17 hod. modlitba sv. růžence.

Pravidelná páteční adorace

Každý pátek po večerní mši sv. společná adorace.
Každý první pátek v měsíci je adorace do 23 hod.

Farní pastorační rada

Nejbližší schůzka bude 18.11. v 19:15, na faře

Redakční rada Zpravodaje

Nejbližší schůzka 20.11. v 18:30, farní kancelář

Výuka dětí - náboženství

Pravidelná výuka od října, rozvrh ve vývěsce

Katechumenát dospělých

Individuální příprava pod vedením **P. Petra a P. Mariusze**

Rodinnou vstupenku do ZOO lze zamluvit a vypůjčit u Petry Šustrové (724 241 322 nebo 257 328 718)

administrátor: P. Petr Bouška / tel: 257 317 652 nebo 608 524 408 / petr.bouska@centrum.cz

farní vikář: P. Mariusz Przygoda / yuga@centrum.cz

výpomocný duchovní a správce kostela sv. Gabriela: P. Stanislav Přibyl / tel. 241 416 252

Sponzorské dary: Číslo bankovního účtu farnosti je 110840051/0100. Jako variabilní symbol platby uveďte číslo dárce, které vám přidělí farař.

Farní www stránky: Adresa je: www.vaclavonline.wz.cz Své příspěvky, fotografie, aktuality a vše další, co chcete na stránky umístit, pošlete na adresu jan.macek@atlas.cz

Farní Zpravodaj: Zprávy o dění ve farnosti, oznámení, ohlasy, dojmy, postřehy, fotografie, zasílejte na prispevky@volny.cz **P.S. Uzávěrka je 20. každý měsíc.**

Farní knihovna: Knihovna je ve farním sále, půjčuje se vždy při kávě po nedělní mši sv. v 9:30 (tedy v době 10:45-11:30). Dále je možné si knihy půjčovat po dohodě s knihovnicí i v jednotlivých společenstvích. Díky darům máme již téměř 500 knih a 50 audiokazet, všem dárcům srdečně děkujeme.

OBLÍBENÉ "FARNÍ KAFE" BUDE I NADÁLE KAŽDOU NEDĚLÍ, POKUD SE NAJDOU OCHOTNÍ SPOLUPRACOVNÍCI, KTERÍ BUDOU "DRŽET SLUŽBY". ŽÁROVENĚ HLEDÁME DALŠÍ SPOLUPRACOVNÍKY NA ZAJIŠTĚNÍ ÚKLIDU KOSTELA.

Voda a studny

Dvě hlavní aktivity jsou dány od začátku našich prací vAA misijní stanici: voda a sirotci. Vše, co s řešením těchto cílů souvisí má smysl, protože se nedá vytrhnout ze souvislosti. I letos jsme zaměřili naše úsilí na zlepšení podmínek zásobování domorodců vodou. Na základě předchozích výsledků měření při hledání vody ve spolupráci smístní státem pověřenou institucí Idara ya maji (*kancelář hydrogeologa*) jsme uskutečnili tři nové vrty na vodu. Jeden byl určen pro Kamsamba, druhý pro vesničku Marangwa směrem na Usoche a třetí pro vesnici Mpapa. Ve všech případech jsme narazili, mezi 70–80 m hloubky, na dostatečné množství kvalitní vody. První čerpací testy ukázaly na množství až 3.000 litrů vody během 3. hodin. To jsou velmi nadějná čísla. Nicméně vedle nových vrtů je třeba se i starat o ty, které jsou již vesničany využívány a zde se ukazuje potřeba kvalitnějšího a pečlivějšího servisu než na jakém se domorodci dosud podílejí. Zajímavá je pro nás zkušenost, že od vesnice Kvesnici je péče o funkční studny velmi rozdílná. Asi by nás nemělo překvapovat, že vše opravdu záleží na osobním přístupu lidí, a to především představitelů místní správy včetně starostou a staršími kmenů. Vzhledem ke kulturním kořenům Afričanům již tradičně chybí vztah k technice. Nemají vypěstovány návyky, které by je včas upozorňovaly na blízkost se kolaps sebejednodušších zařízení, které mají využívány. Mezi lidmi však existují výjimky, technicky nadaní jedinci, kteří dávají naději, že výcvik specializovaných servisních týmů není jen našim snem. Je nutné se totiž preventivně bránit stavu, kdy se na jedné straně studny a vodní nádrže budují a na opačné chybí potřebná starostlivost o jejich údržbu. Ta je vždy spojená s vytvořením bankovního účtu vesnice na který všichni domorodci uživatelé vody přispívají a ze kterého se také běžnou údržbu hradí. Do těchto starostí patří i nový projekt čerpání vody a vodovodu ve vesnicích Mkulwe a severozápadně položené vesnice Namsinde. Opačným směrem k Chilulumo by běželo jeho druhé rameno. O technické i finanční náročnosti svědčí i jeho dosud několikaletá příprava. Vsoučasné době jsme vypracovali dvě pracovní varianty. První se týká čerpání vody z malého zavodněného řeky Momby 2 km vzdálené a prosakovacího pobřežního vrtu, kdy by bylo nutné pomocí dieselgenerátoru a čerpadla překonat navíc výškový rozdíl více než 40 m. Tak by bylo možné dávkovaně plnit zděnou nádrž o objemu cca. 20 m³ ze které by se voda rozváděla do zmiňovaných vesnic. V nich by pak byly na několika místech umístěna odběrná místa včetně místního farního domu a především Centra zdravotní pomoci péči diecézních řádových sester. Vesničané totiž trpí v období sucha endemickým výskytem cholery a tyfu na které jich několik desítek včetně dětí každoročně umírá. Druhá varianta řeší technické a konstrukční potíže vzniklé s vybudováním umělé vodní nádrže zaplňované během období dešťů. Ta by vznikla stavební úpravou při propojení dvou přilehlých údolí, které jsou svou přirozenou konfigurací terénu i lokalizací pro takovou aktivitu velmi vhodné. Leží totiž na hranici vesnice Mkulwe téměř za humny shora zmíněného zdravotního centra pro 7500 obyvatel včetně domorodců z přilehlého okolí buše. Náklady na realizaci jsou si v obou případech velmi blízké.

Bydlení a spolupráce

Z bankovního výpisu MBU vidíme vaše velkorysé dary pro africké rodiny. Děkujeme za ně opravdu ze srdce všem. To nám umožnilo začít směřovat vaši finanční podporu ke zlepšení podmínek bydlení rodin s dětmi a starých nemocných lidí i osamělých vdov v Mbozi West. To je úkol na několik let dopředu, pokud nechceme přímo říci, že v této aktivitě bude zřejmě stále co dělat vzhledem k 6000 domorodců jenom ve vesnici Kamsamba. Převážná většina chýší je totiž ze dřeva, bláta a travin. Pokud je to jinak, tak je stavba z nepalovaných cihel zastřešená opět travinami (*nyasi*) a nasypanou hlínou. Ta pochopitelně nemůže vydržet vodní nápor celého období tropických dešťů. Proto jsme zahájili řešení tohoto nedostatku nákupem pytlů cementu, dopravou písku a vody za účelem výroby vlastních tvárnic. Velmi významnou roli zde sehrává náš sklad nářadí a materiálu, který jsme již v předchozích letech postavili a včlenili do struktury AA misijní stanice. Tak je nyní možné realizovat dozorovaný program svépomoci těch, kteří jsou ochotni se s námi na řešení problematiky podílet. Stále totiž platí stará a používaná misionářská zásada, že domorodci musí aktivně přiložit ruku k dílu chtěli-li, aby jim bylo pomoheno a dostavil se tolik očekávaný rozvoj. Reciprocity tzn. vzájemnost a ochota ke spolupráci je základním požadavkem naší adresné misijní práce s domorodci v terénu. Nestačí jen stavět, ale také především vytrvale objasňovat souvislosti, a tak učit a vzdělávat. To je často pracnější a úmornější než vlastní fyzická námaha. Každý pedagog, vychovatel a především rodič v jehož roli se obě předchozí profese slučují, to zcela určitě dosvědčí.

S díky všem dárcům za modlitby a praktickou pomoc potřebným lidem.

Vaši **Pavel a Mirjam Baldinských** - 723 952 728 - www.agapembu.cz - agapembu@volny.cz

ZÁPIS ZE ZASEDÁNÍ PASTORAČNÍ RADY 21.10.2007

Přítomni: P. Petr Bouška, J. Dajbich, J. Macek, A. Macková, F. Nedbal,
P. Baldínský, J. Suchel, V. Škacha

Body jednání, návrhy a usnesení:

- Návrh na reklamaci stavebních prací vsuterénu fary byl arcibiskupstvím zamítnut. Bude se oprava řešit spoluúčastí farností?
- Návrh na umístění výstavních fotorámečků v prostorech chodby fary.
- Návrh na podporu Zlíchovské farnosti proti rušení Misijního centra na Barrandově.
- Návrh na zakoupení nového koberce do presbytáře na místo starého silně opotřebovaného.
- Požadavek na šetrnější zacházení svátočním betlémem při jeho instalaci a uklizení.
- Návrh programu farního odpoledne. Má-li někdo z farníků zájem přednést nějaký příspěvek nebo se jinak aktivně podílet, nechtě kontaktuje P. Boušku.
- 24.11. se koná další chrámová úklidová brigáda
- 17.12. bude konána kající bohoslužba

Termín dalšího zasedání: neděle 18.11.2007 od 19:15

PŘÍPRAVA NA BIŘMOVÁNÍ

bude zahájena *vpátek 23. listopadu v 19 hod.* na faře. Dolní věková hranice pro přijetí svátosti biřmování je 15 let, horní samozřejmě stanovena není a na přípravě rádi uvítáme i dříve narozené, kteří tuto svátost „křesťanské dospělosti“ z nějakého důvodu doposud nepřijali. Budeme rádi, když se nám zájemci předem přihlásí vsakristii nebo na faře.

PLNOMOCNÉ ODPUSTKY PRO DUŠE V OČISTCI

1. listopadu odpoledne a 2. listopadu po celý den bude možno při návštěvě kteréhokoli kostela získat plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším vočistci. Kromě tří obvyklých podmínek (sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce) je podmínkou pomodlit se při návštěvě kostela modlitbou Páně a Vyznání víry. Od 1. do 8. listopadu je možno získat po splnění tří obvyklých podmínek denně plnomocné odpustky pro duše vočistci, navštíví-li někdo hřbitov a pomodlí se tam za zemřelé. V ostatních dnech lze takto získat odpustky částečné.

SVÁTEČNÍ DEN

Několik dní před svátkem svatého Václava mi zatelefonovala kamarádka. Řekla mi, že Maltézští rytíři pořádají pouť do Staré Boleslavi a já bych mohla jet s nimi. Okamžitě jsem souhlasila. Účast na mši a setkání smilými lidmi bylo dostatečnou zárukou příjemného prožití svátečního dne. Vyjeli jsme asi vpůl deváté. Cesta z Prahy, vyhledání vyhrazených míst a usazení na ně proběhlo bez problémů. Mše začala v 10 hodin. Duchovně jsem se spojila se všemi lidmi, kteří sledovali přímý přenos v televizi nebo rozhlas. Slavnostní náladu nepřekazil ani silný déšť. Velmi intenzivně jsem vnímala jednotu všech shromážděných. Podle odhadů bylo na náměstí asi 2000 lidí. Přesto zpěv i sborové odpovědi zněly jako jeden hlas. Tento nevšední zážitek se velice těžce popisuje. Vzpomínka mi však dodnes zpřijemňuje všední dny. Jsem velmi vděčná za účast na této krásné slavnosti.

(Ilona Bozděchová)

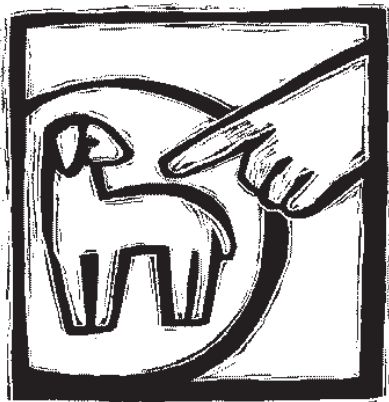
AA misijní stanice. Jejich svatba byla naopak „vesnický africký“ i když obě nevěsty a páni ženichové usilovali o co nejvyšší stupeň vážnosti a noblesy. Doufáme jen, že bude příležitost i čas zveřejnit klíčové momenty obou zajímavých svateb na MBU webových stránkách.

Cestovní bezpečnost

Letošní přeprava z Evropy do Tanzánie, byla ve znamení zvýšené bezpečnosti na mezinárodních leteckých linkách. Antiteroristicky trénovaná policie pilně dešifrovala rentgenové snímky zavazadel cestujících a dost neomalene vyhazovala lidem vše, co neladilo s přepravními a tedy i bezpečnostními předpisy Evropské Unie. Vezl jsem našim hlídačům, kteří mají vbuší potíže se dokupováním monočlánek, tzv. věčné baterky. Ty jsou sice konstruovány vprůhledném plastovém pouzdru, ale na rentgenovém snímku budí dojem vzorně poskládaných granátů připravených k akci. Dalo dost práce a přehrabování vkufru než se věc vysvětlila a svítilny mi nebyly zabaveny. Stímto zážitkem o týden později naprosto kontrastovala nikoliv mizerná ostražitost, ale přímo netečnost tanzanijské policie kopakovaným přepadům banditů ozbrojených samopaly a mačetami vkopcovitým úseku Nimbili. Vůbec by mě nepřekvapilo, kdyby se časem ukázalo, že jde i o formu jakési pasivní spolupráce (za úplatu samozřejmě) smístními černými jánošíky, kteří dost nevybíravě berou všem – bohatým i chudým. Scénář je vždy podobný: všichni cestující – řádové sestry nevyjímaje – se vysvětlou do naha, aby nebylo kde cennosti skrývat a potom se pečlivě „vyluxuje“ pohozená hromada svršků. Kdo prchá je zastřelen, kdo odmítá vydat hotovost, tomu je useknuta ruka nebo dostane ránu mačetou do hlavy. Většinou víc než jednu nepotřebuje, aby při cestě na onen svět pochopil, že se nejedná o bezbřehé nezávazné smlouvání na trhu. Jde o tvrdou realitu, kdy násilník se samopalem v ruce má vždycky „právo“ na své straně a na dlouhé řeči nemá čas, protože potřebuje zmizet vbuší...

Schůzka s ministrem

Spředchozím tématem souvisí i naše letošní schůzka s ministrem tanzanijské vlády Dr. Sumaye v jeho vládní vile vpředměstské čtvrti Dar es Salaamu. Konala se téměř o čtyři měsíce později těsně před odletem do Evropy a byla výrazem naší snahy stlačit ceny vrtářských firem, jejichž vrtné soupravy musíme používat. Kromě toho, že msheshimiwa (*ctihodný*) pan ministr má na starosti ve vládě všechny katastrofické kauzy a především řešení vlny AIDSu, který dosud nevídaným rozsahem devastuje africkou populaci, musí ještě jako řádový poslanec zastupovat i oblast Mbozi, která je místem našich misijních aktivit. Řekli jsme si tedy, že si seženeme kontakty a zavoláme mu do kanceláře úřadu vlády neboť naše plány na zásobení kraje vodou se musí shodovat i s jeho volebními cíli. Tan sice nebyl, ale podle přísloví: „Líná huba holé neštěstí“ jsme si dovolili zavolat na jeho soukromé mobilní číslo, které jsme předtím také pokoutně získali. Jaké bylo naše překvapení když se nám nejenom osobně ozval, ale i vstřícně navrhl, abychom jej navštívili v jeho vládní vile. Udal přibližnou polohu a pár orientačních bodů a my ihned vyrazili určeným směrem. Dar es Salaam je ale více než dvoumilionové

Včerejšek jsem zasvětila věcem budoucím. Nebylo to náhodou. Smuteční parte, které jsem minulý týden dostala, oznamovalo tragickou smrt mladé ženy. Manželky kamaráda z dávných dob, matky malých dětí a fajn mladé ženy, jejíhož života je obrovská škoda. Poslední léta jsem se s nimi moc nevidala, ale to úmrtní oznámení přišlo jaksi bez varování. Ta nečekanost, myslím, děsila nejvíce. Co její muž Vojta? byla má první reakce na událost, kterou jsem stále nemohla přijmout jako skutečnou. Jak to zvládá? Jak se musel cítit? Je vůbec v lidských silách takovou situaci zvládnout? Hlavou se mi honily myšlenky, jejichž pojítkem byla otázka stará jako lidstvo samo: proč? Proč se to stal právě jim, bezvadným mladým lidem, kteří jsou pro naši společnost jen přínosem? Vojtovi a Jarce, vzdělaným a obětavým lidem, kteří měli pěkné manželství, angažovali se ve společnosti,

plátili daně, vychovávali krásné děti a nejlepší léta měli teprve před sebou? Víím, že letošní září bylo černým měsícem na našich silnicích. Denně poslouchám zprávy a mohla bych spolu s redaktory počítat, kolik mrtvých si Česká republika za posledních devět měsíců připsala na seznam. Ale žádný z těch 114 zářijových osudů mne nezasáhl tak, jako ten Jarčin. Zнала jsem ji. Věděla jsem, pro jaké hodnoty žila. Měla jsem ji ráda. A tak dodneška neznám odpověď na ono "proč." Možná ji nebudu znát nikdy. Možná to není důležité – třeba je důležitější, co s tím. Jak já, a spolu se mnou kostel plný mladých lidí, zareagujeme. Jak pochopím výmluvné otřesení svých dosavadních "jistot." Pokud zažiji smrt tak zblízka, musím si přiznat i smrt vlastní a svých blízkých. Ano, může přijít za dalších padesát let (jak máme tendenci uvažovat), ale stejně tak může přijít zítra. Jsem na to dost připravená? Počítám s tím, že mé plány do budoucna nemusí vyjít tak, jak si představuji? Jsem ochotna uznat, že nad životem svým a svých blízkých nemám žádnou moc? Včerejší pohřeb byl toho dobrou připomínkou. Kostel v malé obci byl narvaný k prasknutí. Zatímco podzimní slunce poskakovalo po světlé rakvi ozdobené květy, mladý kněz mluvil o životě. Navzdory bolesti dané chvíle, nemluvil o smrti; mluvil o životě a jeho oči plály zvláštní nadějí: "Není tragédií, odejde-li mladý člověk vnitřně smířený sám se sebou a svým okolím..." Stáli jsme tam s pozůstalým manželem a snažili se porozumět. "Je ovšem tragické, pokud odchází starý člověk, zatrpklý a nesmířený se svým životem." Teplé paprsky kroužily po kostelní dlažbě, a mně se zezdalo, jakoby Vojta, jež znal Jarku nejlépe ze všech, skutečně porozuměl.

Cestou zpátky jsme se zastavili na hřbitově, kde byl před necelým rokem pohřben jiný náš známý. Také mladý člověk, také náhlá smrt. Přijeli jsme těsně před sedmou a navzdory letáčku na vratech, že od října se zavírá v 17 hodin, jsme vstoupili. Rozdělili jsme si uličky a vydali se hledat Petrův hrob. Procházela jsem sama setmělým hřbitovem, četla ta jména kolem (Jiří Koleský, Anna Ducháčková, Ing. Miroslav Janoušek) i celé rodiny (rodina Balchánkova, Otavova, Hruškova a Kohelských, Václav a Jana Divišových) a přišlo mi to absurdní. Co tady potmě asi můžu najít? Skláněla jsem se k náhrobkům, luštila nápisy a najednou jsem viděla víc než hroby. Za pozlacenými, čerstvými i omšelými, jmény jsem viděla lidské tváře a přemýšlela, zda odsud odešli smíření či nikoliv. Nutně jsem vzpomínala na Jarku i Petra a jejich náhlý odchod od nás živých, kteří se nadneseně domnívám, že smrti rozumíme lépe než ti, jejichž těla tu leží pod zemí. Ale nerozumíme jí pranic. Nevíme přesně proč tu je, jen tušíme jaké to po ní bude. Ale opravdu jen tušíme, protože jsme ještě nezemřeli.

Zhluboka jsem nadechla ten říjnový večer. Ano, žiju. Ale co vlastně víím o životě? Snad bych o něm něco měla vědět, dokud jsem živa....

Adéla Muchová

Naše současnost se vyznačuje pěkně ostrým tempem života. Zrychlují se informace, cestování, léčení, ale nám paradoxně času ubývá. Nemáme čas na rodinu, nestíháme vzaměstnání, ale bohužel nemáme čas ani na svého nebeského Otce. Nemáme svůj čas špatně zorganizovaný, nepreferujeme nepodstatné před podstatným?. Zkusme si dát na jednu stranu – počítače, televizi, závodní sport, plané tlachání a četbu časopisů či článků nevalné hodnoty a na druhou stranu svého Boha. Naše svědomí rozhodne snad jednoznačně, protože si uvědomujeme, že cesta a spojení snaším Pánem je pro náš život nejdůležitější. Ale okolní materialistický svět a konzumní společnost nás strhnou na svou stranu a věčný našeptávač zla prioritou Boží odsune na poslední místo. Bylo by dobré čas od času si překontrolovat všechny své aktivity a naplánovat si ve svém denním životním rytmu chvíli ztišení, spojení snaším Pánem ve vyslovení díky i proseb. Svou večerní modlitbu nenecháme na dobu, kdy už se nám klíží oči a padáme únavou. Měli bychom využít každý přítomný okamžik, kdy ve spojení s Bohem můžeme ještě něco udělat pro svůj věčný život. Až opustíme tento svět, nemůžeme už udělat nic a musíme se jen spoléhat na přímlyvy a modlitby našich živých přátel, ovšem pokud oni budou mít čas! Nenechme se osedlat časem, budme jeho pánem.

HK

MALÝ VELKÝ SVĚT

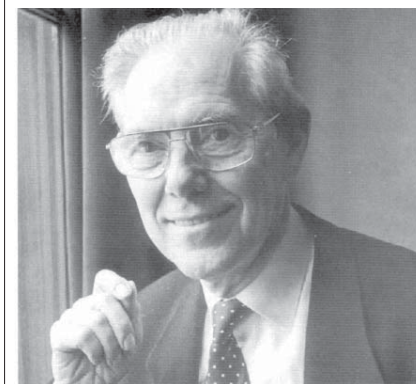
Dnešní svět nám může připadat menší než dřív, ale zároveň také velmi veliký. Je to způsobeno vymoženostmi vyspělé techniky, která na jedné straně pomáhá, na druhé ochuzuje. Už jsme si zvykli, že prostřednictvím mobilních telefonů a internetu navazujeme kontakty slidmi na opačném konci země. Zázitek osobního rozhovoru, je však nenahraditelný. Mnozí lidé se bojí tohoto způsobu komunikace, protože je kněmu nutná zodpovědnost a pokora. Nežádoucí zprávu či informaci můžeme z mobilu nebo počítače okamžitě vymazat. Avšak neuvážené slovo se nedá vrátit zpátky. Takové chyby je možné napravit jen tam, kde jsou dobré mezilidské vztahy založené na vzájemné podpoře, toleranci a odpuštění.

Proč si dnes tak málo věříme? Přesto, že si mnoho lidí stěžuje na samotu, uzavírají se doma u svých televizorů a počítačů. Přijímání negativních informací podvědomě vyvolává ovzduší strachu a odtazitosti. Svět se stává studený a nelidský. Jak přispějeme k jeho uzdravení? Odpověď je velice jednoduchá. Od pradávna existují hodnoty, které nám žádná špičková technika nedokáže nahradit, protože vycházejí z našich srdcí.

Jsou to například úsměv, vřidnost, přátelství, láska a tak dále. Každý člověk po nich touží. Jejich důsledným prosazováním v našem životě se staneme schopnými polidštvovat i přetechnizovaný svět.

(Ilona Bozděchová)

ZA PETREM EBENEM

Ve středu 24.10.2007 krátce před půlnocí odešel k Pánu laskavý, skromný, vzácný člověk a pokorný smíchovský farník, hudební skladatel Petr Eben (*1929). Patří bezesporu k nejvýznamnějším osobnostem soudobé české i světové hudby. Platí to zejména v oblasti varhanní a duchovní literatury, kde si vydobyl celosvětové uznání, neméně úspěšné jsou i jeho četné vokální, obzvláště sborové skladby. Řada dětských písniček a sborů téměř zlidověla, což znamená pro skladatele poctu nejvyšší. Dílo Petra Ebena reagovalo na všechny závažné momenty našich dějin, jež osobně prožil: na období okupace a války, na tíživou situaci po vstupu spojených východních armád

na naše území vr.1968 i na revoluční rok 1989. Oslovil své posluchače i ve chvílích pro celý národ osudových. Uvědomoval si, navzdory těm tisícům posluchačů, jak mizivé malé procento je příznivců „vážné“ hudby. Přitom svět vážné hudby mu připadá jako „nádherná zahrada, ve které se nachází všechno: proslulě svahy svítní květin i stinná zákoutí smohutnými stromy, dramatické rokle i hravé vodotrysky. Brána této zahradě je stále otevřena, a přesto většina lidí chodí kolem ní nevěšmavě, a nevstupují do ní ani ti, kteří procházejí pouští.“

Jeho človecenství překračovalo dimenzi světa tónů. Vegoisticky zahleděným a bezohledně agresivním čase přítomné doby hájil prostor pro sblížení, lásku, pomoc. Kdesi za pohledem výrazných hnědých očí se vybavuje obraz, který viděl jako chlapec jednou o vánocích všumavské vesničky: „Když bylo asi půl dvanácté v noci, tak se ztmavých strání i zhloubek údolí začala mihotat malinkatá světélka jednotlivých luceren, jak lidé ze svých stavení vycházeli na půlnoční. Ta světla směřovala z různých stran na hlavní cestu – a na ní se ta roztroušená světla nádherně spojila vsouvislou zář, kterou bylo vidět zdaleka. Tu poezii svíček a petrolejových lamp, to teplé intimní světlo nám žárovka už nemůže poskytnout. Ale z dálky to tak nepocítujeme. Když se někdy večer vracívám zněkterého koncertu do Prahy a vidím před sebou siluety domů na sídlišťích se stovkami osvětlených oken, jež mi připadají jako rozsvícené vánoční stromy, mám někdy pocit podobný tomu pohledu na noční šumavskou vesničku. A často mi při tom napadá: kdyby se ta jednotlivá, do tmy zasazená světla celého města najednou přiblížila k sobě a spojila jedno, jaká by to musela být úžasná záře! Víím, že nelze zrušit rámy oken a příčky stěn. Ale přesto si myslím, že každý se svým plaménkem může usednout blíže k druhému, že se může zbavit strachu před závistivým větrem, který by plamen zhasil, a vzdát se chránícího gesta dlaně která odděluje a stíní. A že tímto pohybem blíž k sobě navzájem vytvoříme spolu ono světlo, které nejen září, ale i hřeje...“

V.Vála (s použitím knihy Kateřiny Vondrovicové)

ZPRÁVA ZROZVOJOVÉ MISIJNÍ STANICE MBU ALLAMANO AGAPE KAMSAMBA-TANZÁNIE 2007

Naši vážení přátelé a vytrvalí podporovatelé!

Je to sotva pár týdnů, co jsme naši misii v Africe pro letošní rok ukončili, nicméně to asi není příliš přesné vyjádření reality. To proto, že pomocí dostupné techniky (mobil a mail) i nadále jsme s lidmi z AA misie v kontaktu. Je totiž potřeba neustále sledovat jak chodí misie, být i omezený, tak i kupř. naše učně. S tím je spojeno mnoho organizačních a finančních starostí, které je nutné téměř denně konzultovat s našim manažerem prací Izackem Ngullo, který po dobu naší

nepřítomnosti přebírá řízení misijní stanice Allamano Agape. Kromě toho, že je skvělým kamarádem i spolupracovníkem a také dobrým otcem jednoleté Miryam i partnerem manželky Happy, až teprve letos mu podpora MBU umožnila řádný svatební obřad. Ten se konal ve Mbeya na biskupství, kde se svou rodinou i žije a byl vpravdě „městsky africký“. Se spoustou hlučné muziky, přátel, sousedů a příbuzných, kteří se zvelkých dalek dostavili. Pro nás dojemná byla gratulace nejstaršího kněze vdíecí (90.letého), který se sdoprovodem mladých pomocníků a holemi dobelhal až do kostela. A naopak, až téměř depresivní vědomí,

Česká křesťanská akademie

místní skupina v Praze 5

Vás zve na diskusní večer:

Současný stav bádání o moderní historii katolické církve v našich zemích

Historie katolické církve v českých zemích ve druhé polovině 20. století je příběhem navýsost dramatickým. Objevujeme v něm vedle sebe příklady lidské velikosti i hloubku nízkosti lidských činů. Je škoda, že katolická církev se na jednu stranu obávala mluvit otevřeně o selhání svých členů a na druhou stranu také nedokázala patřičně využít síly příkladu těch, kteří ve zkouškách obstáli. Vstupme alespoň na chvíli s badateli do spleteného světa výzkumu naší vlastní historie.

Přednáší:

PhDr. Jan Stříbrný, ČKA

Mgr. Jaroslav Cuhra, Ústav soudobých dějin

Termín: Čtvrtek 15.11.2007 od 19:00 hod ve velkém sále farní budovy na Smíchově (za kostelem)

MILÉ DĚTI,

Zveme vás již tradičně na bohoslužbu slova a vánoční vyrábění o 1. neděli adventní. Výrobky budou k dispozici 2. a 3. neděli adventní za dobrovolný příspěvek na podporu misijního díla manželů Baldínských.

Termín: neděle 2.12.2007 od 14:30 do 17:30 hodin.

Místo: farní sál

S sebou: pastelky, fixy, nůžky, starší oblečení na převlečení

Program: bohoslužba slova spojená s vyprávěním Miriam Baldínské o potřebách afrických dětí. Poté bude následovat vyrábění. Zajištěno je také občerstvení. Děti se mohou programu zúčastnit sami nebo s rodiči.

Na setkání se těší P. Petr Bouška, Miriam, Radka Líba, Gábina, sestra Bernadetta a Helena.

JARNÍ PRAZDNINY PRO DĚTI 2008

Jarní prázdniny pro Prahu 1-5 jsou v termínu 16.2.-23.2.08. Tentokrát pojedeme do chaty Orličan v Deštném v Orlických horách. Pobyt je určen pro děti od 7 do 15let. Cena je 3500,-Kč, včetně dopravy, vleků apod. Děti můžete přihlašovat již teď u Šefernů (tel:251621352 nebo na emailu: petrsef@seznam.cz). Pobyt je určen pro děti lyžaře, tj. pro děti, které již stály na lyžích a umí jezdit na vlek. Schůzka rodičů přihlášených dětí bude v lednu. Za o.s.Bét-el Petr Šeferna

JARNÍ PRAZDNINY PRO MLÁDEŽ 2008

Jedeme v termínu 16.2.-23.2.08. Tentokrát pojedeme do penzionu Veba v Deštném v Orlických horách. Pobyt je určen pro mládež od 16 do 25let. Cena bude cca. 3500,-Kč. Je možné se přihlašovat u Vojty Šeferny (tel:776593303 nebo na emailu: vojtaseferna@seznam.cz). Pobyt je určen pro lyžaře, kteří se o sebe umí postarat. Schůzka rodičů přihlášených „děti“ nebude. Za o.s.Bét-el Vojta Šeferna

město, kde jsou označeny jen ty nejvíce frekventované silnice a náměstí. Když jsme po půlhodinovém marném hledání a opakovaném upřesňování navštívili dvě vládní lokality a ministrova vila stále nikde, začínali jsme trpět pocit méněcennosti. Před třetím upřesňovacím telefonátem jsme si byli jisti, že náš ministr odmítne neboť proč by se měl vůbec bavit sdvema neschopnými hlupáky, kteří jej ani nedovedou ve městě najít. Zavolali jsme potřeť a ejhle jaké bylo naše překvapení. Pan ministr se nejenom nehněval, ale ihned ochotně navrhl at počkáme na místě kde jsme, a že nám jede i se svým řidičem naproti. Jak řekl, tak také udělal! Když jsme se konečně setkali, ukázalo se, že stojíme pouze dvě ulice stranou vmístech, kde by nikdo vládní vilu nehledal. Snad také proto nebyla ani nijak policisty nebo vojáky střežena natožpak, aby se někdo ptal na nějaké povolení apod. Jinak se ministr a poslanec vjedné osobě ukázal jako velmi sympatický a usměvavý chlapík zhruba kolem padesátky, absolvent medicíny na finské univerzitě. Během následující hodinové debaty ve svahilštině, několikrát zdůraznil jak moc si váží rozsahu naší misijní pomoci a hned nám také předal praktické kontakty na jiné firmy, kde měl známé. Dokonce několika z nich iniciativně zavolal a avizoval jim, jak moc mu záleží na tom, aby našemu hledání vody a vrtání vyšli maximálně vstříc...Není asi třeba dodávat, jak dobře nás takové setkání i vstřícnost a pohodovost exponovaného vládního úředníka naladila.

Naši sirotci a vzdělání

Letos končí poslední rok studia našich původně deset učňů. Vlistopadu a prosinci zakončí ti co vytvali, tzn. pět kluků a jedno děvče, povinnou učňovskou zkouškou. Na všech je vidět je jim pobyt ve městě prospěl i když někdy to byly zkušenosti značně tvrdé. Už ale nejsou nezkušení „washamba“ (vesničané), které kdejaký městský filuta okrade. Dva z nich automechanici si navíc udělali i zkoušky na řidičský průkaz. Další dva jsou svářeči a technici opraváři možná budoucí členové servisních týmů studní. Poslední je truhlář. Jediné děvče Cristencia získá výuční list švadleny. Naprosto výjimečně může složit zkoušku ve vysokém stupni těhotenství, které vedení církevní školy vjejím případě toleruje. Byla totiž proti své vůli koupena či přesněji zaplacená (tzv. mali) potenciálním manželem. Peněz lační příbuzní svolili svýměnou, aniž by se ohlíželi na to, že děvče (sirotek) se chce učit a ne vdávat. Během jarních týdenních prázdnin, na které se vrátila křibuzným do buše, nechtěný „novomanžel“ trval na tom, že si přeje zplodit potomka. Vydal pokyn, že se děvče má kněmu dostavit do chýše a okamžitě také zanechat i studia ve městě! To ona odmítla. Nicméně za pomoci kamarádů, kteří ji násilím přivlekli do jeho chýše 5 km vzdálené byla donucena sním strávit noc, kdy také přišla do jiného stavu. Pak se ale dívka vzepřela, prchla zpět do města a trvala na dokončení studia. Proto tedy vpolovině listopadu má stanoven termín kporodu, který mírně koliduje se zkuškovým obdobím. Zajímavá byla její odpověď, když jsem se jí ptal na budoucí plány po porodu: Kpseudomanželovi se nevrátí. Peníze za ní zaplacené mu ztoho co si vydělá vrátí, aby tím zrušila jeho tradiční kmenové nároky. Na dítě se moc těší a ani ji ve snu nenapadlo, že by šla na potrat anebo je jako vynucené či nechtěné dala od sebe pryč!! Společně i jednotlivě, tedy i s ostatními učni, jsme probrali možné budoucí pracovní příležitosti. Jak a kde se mohou uplatnit a užít tak případně i svoje rodiny.

Nové děti do učení

Dále jsme podle věku, schopností ke studiu a ukončení základní školy ve třech vesnicích Kamsamba, Mkonko a Mwenemba vybrali dalších celkem 27 nových dětí ke studiu ve městě Mbeya. Ztoho je 14 děvčat. Děti se na přijímací zkoušky připravovaly ve dvouměsíčním každodenním odpoledním kurzu ve kterém se jim věnovaly dvě paní učitelky ze základní školy Attilio Mwanda a Sulea Zuberi Kagu. Jen pro zajímavost dodáváme, že jedna je křesťanka a druhá muslimka. Později budou navštěvovat státní učiliště (VETA) a církevní školu (JIMBO). Jeden zvybraných hochů - Masaj Nuru Mameo - se ale, žel k jeho vlastní škodě, ani do posledního termínu odjezdu do města kpřijímačkám nedostavil. To i přesto, že jsme po něm nechali vbuší mezi kočujícími Masaji celé tři měsíce pátrat. Skutečný důvod jeho nepřítomnosti nevíme a nevědí ho ani jiné masajské děti, které naopak kpřijímacím zkouškám odjely. Jedno z děvčat, sedmnáctiletá Cecilie, ihned po složení přijímacích zkoušek musí na kontrolu do městské nemocnice Rufaa Hospital, protože je po operaci uzlin diagnostikovaného karcinomu prsu. Kromě těchto dětí jsme finančně pomohli ještě dalším čtyřem děvčatům, aby bylo možné dokončit jeden učební obor, pokračovat ve studiu na dvou středních školách (Ivumwe Secondary School a Southern Highland Secondary School) a také na St. Augustine University of Tanzania vMwanza pro Jema Alfred Shonyela absolvovat další třetí rok vbakalářském studiu žurnalistiky se specializací na masmédia.

„HOST (z) MĚSÍCE“ O LENOSTI

Milí farníci, vlistopadu se opět můžete těšit na zajímavého hosta. Tentokrát jsme si na středeční večer 7. 11. (od 19h ve farním sále) vypůjčili PhLic. Kateřinu Lachmanovou, ThD, toho času vyučující na KTF UK v Praze, pastoračně psychologickou poradkyni a členku redakce Karmelitánského nakladatelství. Je držitelkou licenciátu z psychologie a antropologie a doktorátu z teologie. Kateřina Lachmanová je také autorkou několika křesťanských popularizačních knih, jako je „Vězení sklíčem uvnitř“ či „Dvojitá tvář lenosti“. Právě druhá jmenovaná je tématem i názvem druhého setkání „Host (z) měsíce“

vtomto školním roce. Řeč bude nejen o klasické zahálčivé lenosti a nechutenství kčemukoli, ale také o lenosti vširším slova smyslu. Vpojetí autorky je lenost čimsi hlubším a rozsáhlejším, co se projevuje nejen vnečinnosti, ale také vpřehnané aktivitě až workoholismu.

Vprosinci (5. 12. od 19h) nás navštíví MUDr. Daniel Ehrenberger, primář chirurgického oddělení Nemocnice Milosrdných sester sv. Karla Boromejského vPraze a náš farník vjedné osobě. Večer ponese název „Když chirurgie neléčí jen bolest“. Pan primář se ohlédne zajejm vývojem a představí také současnou situaci této jedinečné křesťanské nemocnice s možností poskytování duchovních služeb. Bude vyprávět také o své cestě kmedicině, zajímavých zážitcích z jeho současné práce jako chirurga, primáře a pedagoga. Setkání bude provázeno prezentací fotografií a videa netradičním pohledem. Podrobnosti naleznete opět na farním webu, stránkách Spolča (spolcovni.usmev.cz) a na nástěnce vpředsíni kostela. Těšíme se na Vaši návštěvu, Smíchovské Společenství Mládeže. **mta**

ÚKLIDOVÁ BRIGÁDA V KOSTELE

Vsobotu 24.11. po ranní mši sv. (tedy cca od 8.15) se vkostele uskuteční dopolední úklidová brigáda. Prosíme ochotné farníky pomoc.

FARNÍ SHROMÁŽDĚNÍ VRÁMCI FARNÍHO ODPOLEDNE

se uskuteční v neděli 25. 11. 2007 od 15 hod. vasedacím sále úřadu MČ Praha 5 (naproti kostelu). Prosíme o pomoc při organizaci a průběhu odpoledne (např. pomoc spřípravou občerstvení vkuchyňce), případně o náměty kprogramu. Můžeme se těšit na písničky v podání naší hudební skupinky, na vystoupení dětí znašeho mateřského centra, ale také na možnost sejít se jako farnost i mimo kostel a pohovořit si. Možná dorazí i někdo zbývalých smíchovských kaplanů.

POZVÁNÍ NA ADVENTNÍ REKOLEKCE

Vsobotu 1.12. od 9 hodin proběhne na faře **ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA** pod vedením P.Stanislava. Na programu budou dvě přednášky (v 9 a v10.30 hodin), příležitost kosobnímu ztišení a kpřijetí svátosti smíření, v11.30 pak mše svatá vkostele. Všichni farníci jsou srdečně zváni.

Další nabídkou je **VÍKENDOVÁ REKOLEKCE** od pátku 7.12. večer do neděle 9.12., která proběhne vjezuitském klášteře vKolině. Počet míst je omezen, je možno se přihlásit u paní Olgy Auerspergerové (606644423, au@central.cz).

BLAHOPŘÁNÍ

V neděli 18. 11. 2007 se dožívá 41 let P. JUDr. Stanislav Příbyl Ph.D., J.C.D., rektor kostela sv. Gabriela a výpomocný duchovní u sv. Václava, a v pondělí 19. 11. 2007 se dožívá 36 let náš kaplan P. Mgr. Mariusz Przygoda.

Oběma našim kněžím srdečně blahopřejeme a vyprošujeme Boží požehnání!